ENGELBERTUS ADMONTENSIS
Klosterneuburg, 1384
Seite 179v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=237
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

cat legi in quo infirmabat p carnē r. Infi-
mitas itaq; fē delitute impedit p fīm.
Infirmitas culpe addite ingerit defīm. Infi-
mitas penal' insle gīuat affīm. Infirmitas
ignis indite obturat intellm. Infirmitas
legis tradite frustrat p̄mii r effīm. Infi-
mitas g̃ fē delitute ē impotētia mūm.
Infirmitas culpe addite ē iniustitia opm.
Infirmitas penal' insle ē intollerancia pa-
nū. Infirmitas ignis indite ē ignorātia
salutarīū. Infirmitas legis tradite ē in-
sufficientia mītor. Ex quo p̄z q p̄me tes
infirmitates. fē delitute r culpe si addi-
te r penal' insle attestant ecclesiastice ipius
medi. Sed dne. fē infirmitas ignis in-
dite r legis tradite obscuritē illustratā
remedij. Hoc itaq; infirmitates g̃lius
uatis iuta ipsū iste infirmant r obliquāt
ut deficiat. Ab hanc p̄posito p̄ q rogat di-
cēs. Gressus meos dirige r. Sicut ātē pedes
aīe fē affectus r intellīs. r conat ut deū ē
s̄ hā vm. v. m. sb lūa rm. v. r. Sic g̃lius aīe
fē affectiones eius sunt affectū q dem dilectio
s̄ intellīm ad cognitio r s conatū opacio
Gra at ē id q ipsū dicit ipsos g̃lius. fē di-
lectōm ad ueram bonitatē diligendam s̄ opo
ne ad ueram r bonā utilitatē assequendam
Sīā itaq; dicendo p̄mo nam sanat r p
fīcit ad pfīm. vū sup i. Luc xix. Ecce zacheus
ascendit in arborem sycomorum ut uideret illū
dē glo. q. q nā mm hīs supl. ascensus ar-
boris. i. fides gre sē p̄ multū ramas. s. s o
dicit auferendo culpe defīm. Ad Col. iij. rpc
de medio tulit eīd fixū affigēs. Ad
Ad rōm v. Vbi hīs abundauit delictū sup hīm
dauit r gīa. s. tno dicit in tribōne p pa
cognitōm ad bonā uitatē diligendam

clam finans affīm vū i tūllā ad ūbū d.
Gressus meos fīna fīm eloquiū tuū. Ad Ro-
xij. Spe gaudētes in tribulatione patientes
s. m. dicit uitate illūīans intellm. Ad ephi
m. Ut sciat ait oīm sēdē uīmd data ē is gīa
illūīare omīs q sit dispūsatio sacramēti
abscondita r. s. v. dicit obliatōm legis.
qitū ad moralia effīm mītū ad p̄cum
fīctū r effīm. Job. xv. Ego uos elegi de mū
do ut eatis r fructū afferatis r fructus vr
maneat ubi d. glo. q. iste fructus ē cari-
tas q ē radix ipsa mītor. Videbat g̃ et
in dendo deplorabat dauid q gīuat in infir
mat ex p̄ das caulis g̃lius vacillantes et
indurat. Hebat r tamq; oppīlus ingo legal'
in lucki cette r ūalis impotētiae ac infirm pe
nalitatis insle r tribōnis exterior rimme
de iniolitate mūq r ūrybor de quibus hat
ten' sepissime exhibat exigualī libitate
r iustitiae tripidat relitui. p̄ q orat d.ns
Gressus me dirige s eloquiū tuū r nō dōē
mei ois iustitia r sic intellī de gressibus r
affectibus in differētiis ad bonū r malū. vū
sup c. Job. xxxiij. Oculi eius sup uias hōis
r omīs g̃lius illius exhibat. d. gg g̃lius
hōīm intelligim ul' singlas opones ul' i
cogitaciones quibus qī ad dīm qī quibdam
passibus ul' longe recedim ul' pe appīqīm
pot i dia r intelligi sīm amb de g̃lib r pro
cellis iūtutū de quibus dī ad heb xij. Gre
dus vōs facite pedibus vris r. Ces g̃lius
affīm aīe iūstificatos in p̄ambis ipsius p
ūtutes g̃ informatas r sic de iūtute in iu
tute p̄cedentes ipsius laudat. Cant vij.
Quā pulch sit g̃lius tua in deliciis in ambib
filia p̄ncipis r. Ad glo. q sit tua gīa calcea
tūcios

Gracia dicit

cōcedantur